

РЕШЕНИЕ

№ 3536

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 25.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5401** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 65, ал. 4 от ЗОБС, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. З В. срещу заповед № РД-09-375/29.06.2010г. на К. на Р. "Н."- Столична община, с която, на основание чл. 65, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗОБС и чл. 34, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, е разпоредено изземването на общинско жилище, находящо се в Г. С., ж.к. "Н.", бл. 421, вх. А, . 5, ап. 14, от жалбоподателката, която го държи /владеей/ без правно основание.

В жалбата не са изложени доводи за наличието на конкретни отменителни основания по чл.146 от АПК. Твърди се, независимо от издадената заповед, с която са прекратени наемните отношения между страните, от СО са продължили да събират наем за общинското жилище на отпаднало за това правно основание. Сочи се, че през това време- от прекратяване на наемния договор до настоящия момент, семейството ѝ живее в постоянен стрес, че едното от двете деца страда от тежка форма на бронхиална астма, както и че кметът не предлага друго общинско жилище на домакинството на жалбоподателката. Моли да бъде отменена обжалваната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателката не се явява и не се представлява. Ответникът - кметът на Р. "Н." СО не изпраща представител. Представено е писмено становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Атакуваната заповед на К. на Р. "Н."- СО е законосъобразна. Издадена е от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, спазена е установената от закона форма, постановена е в съответствие с административно-производствените правила, материалноправните разпоредби и е съобразена с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗОС, кметът е оправомощен по силата на закона да издава заповеди за изземване на общинско жилище. Обжалваният акт е издаден след спазване на предвидената в закона и НРУУРОЖТСО процедура.

Със заповед № РД-09-585/19.11.2008 г. на К. на Р. "Н.", издадена, на основание чл. 46, ал. 2 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 1 от НРУУРОЖТСО, е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателката и Столична община Р. "Н.". На осн.чл.33, ал.1, т.1 от НРУУРОЖТСО , при неплащане на консумативните разноски за повече от шест месеца, наемните отношения се прекратяват. Поради факта, че жалбоподателката е дължала консумативни разходи към „Топлофикация- С.” ЕАД за обитаваното от семейството ѝ жилище е издадена цитираната по-горе заповед, която е влязла в сила.

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от ЗОБС, заповеди за изземване се издават при кумулативното наличие на следните предпоставки: да се касае за общински имот и същият да се владее или държи без основание, да не се използва по предназначение или необходимостта от него да е отпаднала. В настоящия случай тези изисквания са били налице. Безспорно установено по делото е, че имотът е общинска собственост. Видно от приложената Заповед № РД-09-585/19.11.2008г. на К. на Р. "Н.", издадена, на основание чл. 46, ал. 2 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 1 от НРУУРОЖТСО, наемното правоотношение между Е. В. и Столична община Р. "Н." е прекратено. Същата не е оспорена от В. и е влязла в сила. Дали въпросната заповед за прекратяване на наемното правоотношение е законосъобразна не може да се обсъжда в настоящото производство. Съвсем законосъобразно административният орган е преценил, че е налице държане /владееене / на имота без правно основание, с оглед наличието на влязла в сила заповед за прекратяване на наемното правоотношение. С прекратяването на наемното правоотношение и с изтичането на посочения в заповедта срок за доброволно изпълнение правното основание за държане на имота е отпаднало. С писмо от 19.12.2008г., жалбоподателката е уведомена, че обитаваното жилище на отпаднало правно основание и следва да го освободи доброволно в 7-дневен срок. Жилището не е освободено доброволно от В. и

членовете на семейството й. Ето защо, при издаването на заповедта за изземване на общинско жилище са били налице предпоставките, визирани в чл. 65, ал. 1 от ЗОБС. По делото не е представен акт за общинска собственост, но това обстоятелство не е спорно по делото. Освен това, в конкретната хипотеза не се касае за спор за собственост, който да поставя под съмнение собствеността на общината и да обуслови извод за отсъствие на основание за изземване на имота.

Доводите, изложени в жалбата, че независимо от отпадналото правно основание, от СО са продължили да събират наем за жилището не се доказва от каквито и да било доказателства, а и не би могло да промени факта, че наемното правоотношение е прекратено. Оплакванията от социален и икономически характер, включително оплакването за здравословното състояние на едно от децата, също са неотнормими към предмета на спора.

Съдът намира, че административният орган е мотивирал заповедта си, при издаването и не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяната й, заповедта е издадена в съответствие с материалния закон, спазена е изискуемата от закона форма, издадена е от административен орган в рамките на неговата компетентност и е в съответствие с целта на закона.

Предвид изложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 172, ал. 2, вр. с ал. 1 от АПК, Административен съд- С. град, 31 състав

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на Е. З В. срещу заповед № РД-09-375/29.06.2010г. на К. на Р. "Н."- Столична община.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ :